

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 57. Alia Concilii universalis Decreta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.

A. C. 1215.

c. 66.

Ad Apost. 42.

eod.

quod Concilium fieri deinceps prohiberi. Non nulli vero Laici, pietatis specie, laudabilem consuetudinem bonorum suorum partem per donationem Ecclesiis tribuendi abrogare conabantur; quod omnino a perversis principiis Hæreticorum, nempe Waldensium & Albigensium proficiscebatur, qui nihil Ecclesis, nihil Clericis donandum clamabant. Vult ergo Concilium, ut Sacramenta gratis conferantur, sed etiam Episcopi, causa cognita, illorum audaciam reprimant, qui nequiter nullum non lapidem movebant, quo pias consuetudines abolerent. A Simoniaci vitio præcipue Moniales revocantur, quoniam, inquit Concilium, *labes ista has ita interfecit, ut vix puellas sine pretio recipiant in sorores, & avaritiam pallio paupertatis tegant. Statuimus igitur, ut quæcumque hanc pravitatem admisserint, ex monasterio suo expulsa, in locum arctioris Regulae ad agendam perpetuo penitentiam detrudantur. Maximum enim est Simoniaci crimen. Hoc etiam a Monachis & aliis Regularibus decernimus observandum.*

c. 64.
quoniam 40.
de Simon.

§. LVII.

Alia Concilii Universalis Decreta.

Ultimi Concilii Lateranensis Canones ad Judæos spectant, ac præter alia præce

præcipitur, ut aliquod in vestibus suis ^{Sæcul. XIII.}
 indicium habeant, quo a Christianis di- ^{A. C. 1215.}
 scernantur, pro more in quasdam pro- ^{c. 68.}
 vincias jam ante investo. Ceterum ple- ^{in nonnull.}
 risque hujus Concilii Decretis diutius ^{15. de jud.}

immoratus sum, utpote inter Canonistas
 celeberrimis, quibus Disciplina Ecclesia-
 stica, exinde observata, superstructa est,
 quamvis addita non nunquam verba ex-
 cipientia & restringentia ad eludendam
 eorum vim occasionem præbuerint.

Cum Papa huic Concilio, sicut etiam tri-
 bus aliis universalibus, antea in Latera-
 no celebratis, per se ipsum præfuerit, in
 hoc ultimo Decreta omnia ipsius nomi-
 ne eduntur, clausula tamen quibusdam
 adjecta: *Sancto Concilio approbante*, quæ
 verba primo occurrunt in Concilio III.
 Lateranensi. Porro hac clausula decla-
 ratur, Decretis sine consensu & appro-
 batione Concilii, Ecclesiam Universa-
 lem repræsentantis, plenam auctorita-
 tem defuturam esse.

Concil. III.
Lat. c. I.

Concilii Canones sequitur Decretum
 speciale de Sacra Expeditione, in quo
 dies, ad colligendas omnes copias, pri-
 ma mensis Junii, proximum sequentis,
 id est, anno millesimo ducentesimo de-
 cimo septimo, indicitur. *Tunc ergo,*
inquit Pontifex, quibuscunque mare trans-
mittere animus fuerit, convenient in
Regnum Sicilia, alii ad Brundusium, alii

D d 2

ad

Sæcul. XIII. ad Messaniam ubi & nos, Deo annuen-
 A.C. 1215. te, adesse constituimus. Qui terrestri
 itinere profecturi sunt, eadem die ac-
 cingantur, ad quos Legatum idoneum
 de nostro latere mittemus.

Sup. n. 16. Tum in hoc Decreto eadem Clausulæ leguntur, quæ in Bullis de Bello sacro, speciatim in illa, quæ anno millesimo ducentesimo decimo tertio edita est, quibusdam additis. Prohibetur, ne Christiani cum navibus suis in oris & portibus Saracorum ultra quatuor annos versentur, ne vectoribus in Europam redituris occasio & opportunitas desit. Ludis Equestribus se exercere annis tribus non liceat. Pax quoque servari saltem annis quatuor per totum orbem Christianum præcipitur, addita comminatione, quod pacis perturbatores non solum Censuris Ecclesiasticis, sed etiam vi potestatis sæcularis ad obediendum compellendi essent.

to. XI. Conc.
 p. 233.
 Alb. Hist.
 c. 83.

Guil. Armor.
 to. VII. Spi.
 cil. p. 210.

Albigensium quoque causa in hoc Concilio pertractata. Venerat enim ad Concilium Raimundus Comes Tolosanus & filius ejus, & Comes etiam Foixæ, supplices pro recuperatione terræ suæ, qua a Cruce signatis exuti fuerant. Simon quoque Montfortius illuc miserat fratrem suum Guidonem, aliosque Nuncios, quorum fides sibi & prudentia perspecta erat. Quamvis vero etiam

ex Prælatiſ non nulli exiſtimarent, duo-
 bus Comitibus ablataſ ditioneſ ſuaſ eſſe
 reddendaſ, idque impetrare omnibuſ
 viribuſ conarentur, Papa tamen, majore
 & ſaniore Sacroſancti Concilii parte ap-
 probante, negotium perfecit in hunc
 modum; Comes Raimundus, ſub quo
 nec fideſ nec pax unquam ſervari potue-
 runt, a ditionibuſ ſuiſ perpetuo ſit ex-
 cluſuſ, extra eaſ in loco idoneo mora-
 turuſ, ubi dignam de peccatiſ agat pœ-
 nitentiam, & pro ſuſtentatione ſua qua-
 dringentaſ marcaſ annuatim percipiat.
 Uxor vero ipſiuſ Comitiſ, ſoror quon-
 dam Regiſ Arragonum, quæ ab omnibuſ
 laudatur, quod ſit mulier honeſta & Ca-
 tholica, terraſ ad ſuum dotaliſtium per-
 tinenteſ integre habeat & quiete. At
 tota terra, quam Crucelignati contra
 Hæreticoſ obtinuerunt (ſalvo per omni-
 jure virorum Catholicorum, mulierum
 & Eccleſiarum) concedatur Comiti
 Montfortio, quo nemo ſtrenue magiſ in
 hoc negotio laboravit, eamque ab hiſ
 Principibuſ, a quibuſ de jure debet, te-
 neat. Reliqua autem terra, quæ non
 fuit a Crucelignatiſ occupata, cuſtodia-
 tur ad mandatum Eccleſiæ per viroſ ex-
 imioſ, qui negotium paciſ ac Religioniſ
 curent & defendant, ut in eam adole-
 ſcens unicus Comitiſ Toſoſæ filiſ, poſt-
 quam ad legitimaſ ætateſ pervenerit,
 Dd 3   reſti-

Sæcul. XIII.

A. C. 1215.

Sæcul. XIII. restituatur, si talem se studuerit exhibere, ut dignus videatur, & vel totum vel partem Dominii paterni mereatur.

Guil.

Armor. p. 89

In hoc Concilio Papa, urgente Joanne Rege, sed multis consilium non approbantibus, omnes Barones Angliæ excommunicavit, qui hunc Principem, inter sacros milites conscriptum, & Ecclesiæ Romanæ Vasallum, persequerentur. Hac excommunicationis sententia omnes illorum Baronum fautores, omnes qui Joannis Regnum oppugnare molerentur, aut auxilia ei ferentibus obfisterent, involvebantur. Ista ex Epistola

Math. Par.

an. 1216.

Papæ die decima sexta Decembris anno millesimo ducentesimo decimo quinto cognoscimus. Sub finem Concilii Pontifex Innocentius ab omnibus Præsulibus haud modicâs pecunias exegit, quas a Romanis usurariis, duris conditionibus, mutuas accipere, unacum sumtibus sui itineris, coacti sunt. Si Mathæo Parisiensi fides habetur.

an. 1215.

p. 230.

§. LVIII.

Reliquiæ S. Dionysii.

M. S. Villo-

rin. ap. Boll.

8 April. to. 8

p. 744.

Cum Henricus Abbas S. Dionysii in Francia, senio gravis, ad Concilium Lateranense proficisci non potuisset, Priorem Hemericum cum aliquot monachis illuc misit, quos Papa, Concilio soluto,